

— **Veronika Strašek.** Od Sv. Petra na Medvedovem selu se nam piše: (Tudi slovensko žensko prinaša žrtve na oltar domovine v tej grozni vojski. Junakom se pridružujejo tudi naše junakinje. Tem s ponosom prištevamo Veroniko Strašek iz Hajnskega, tukajšnje župnije. Pred dvema letoma je postala usmiljena sestra, mesca aprila lani je naredila obljubo. Ze pred obljubo je dva mesca sodelovala v vlakcu Rudečega križa in tudi po obljubi se je ves čas vozila z ranjenci in jim požrtvovalno stregla. V svojem prepletem poklicu je klobila nalezljivo bolezen. Ko se je dne 29. oktobra lanskega leta pripeljala na Dunaj, je morala takoj v postelj. Bolezen je hitro napredovala. Dne 2. nov. je bila sprevidena in prepeljana v bolnišnico za nalezljive bolezni. Tovarišice-usmiljenke so ji najskrbneje stregle. Ta dan jim je, sluteč bližnjo smrt, rekla: „Premlada sem še, da bi umrla. Rada bi še prav veliko storila za ljubelega Boga, toda naj se zgodi volja božja!“ Dne 6. nov., ob 3. uri zjutraj, je Veronika, ko usmiljenka sestra Audomara, umrla blažene smrti v 19. letu svoje starosti, kot resnična žrtev svetovne vojske. Povsod je bila priljubljena, zelo vestna in goreča. „O tista pridna sestra je umrla, o kako je je škoda!“ Tako je še marsikdo vzdihnil, ko se je izvedelo o njeni junaški smrti. Za njo, nežno mlado ovenelo cvetko, žalujeta oče in mati, sestra Ana, usmiljenka v Ljubljani, 4 sestre doma in 7 bratov-vojakov, od katerih sta 2 v ruskem ujetništvu. Tudi naši dekliški Marijini družbi ostane nepozabna kot nje članica. Junaška Veronika, mirno počivaj, pa za svoje slovenske sestrice prosí pri Bogu, da ti bodo vse podobne v sveti ljubezni do Boga in do domovine in v junaški požrtvovalnosti!

— **Anton Velcl.** Z bojišča se nam poroča dne 22. febr.: Padel je na italijanskem bojišču slovenski vojak mladenič Anton Velcl, doma od Sv. Petra pri Radgoni. Na italijanskem bojišču ga je dne 20. jan. zadela sovražnikova granata v prsi, da je bil pri priči mrtve. Blagemu Antonu bodi tuja zemljica lahka!

— **Janko Zlahtič.** Od Sv. Urbana pri Ptuj se nam poroča: Došla je iz bolnišnice Nova-Pozna v Slavoniji žalostna vest, da je umrl mladenič J. Zlahtič. Priljubljen je bil posebno med graškimi Slovenci, kjer je bil svoj čas mizar. Bil je ud krščanske-socialne zveze, član Orla, ud katoliškega slovenskega izobraževalnega društva in „Kresa.“ Bog ga je dne 1. jan. 1916 poklical v njegovo pravo domovino. Naj ti bo, dragi Janko, tuja zemljica lahka!

Cenjene naročnike še enkrat opozarjamo, da smo vsled razmer prisiljeni list pošiljati samo tistim, ki ga plačajo naprej. Podražil se je papir, barva, sploh vse tiskarske potrebščine za 50% do 400%. **Plačati moramo vse naprej, ako še hočemo sploh kaj dobiti.** Vsled teh razmer je v Avstriji prenehalo izdajati okoli 900 listov, nad 600 listov pa je povišalo naročnino. Mi nočemo zvišati naročnine, ker smo kmečki list in ker se kmetu že tako slabo godi; pač pa bomo od zdaj naprej list pošiljali samo tistim, ki si ga bodo plačali, če že ne za celo leto, pa vsaj za četrt in pol leta naprej. Kakor hitro bode komu potekla naročnina, mu bomo list ustavili. Tistim naročnikom, ki lista nimajo plačanega naprej, bomo po dopisnici naznili, do kdaj je list plačan, da bodo vedeli, pravočasno obnoviti naročnino. Ako bi se morebiti komu zgodila krivica, naj takoj reklamira in naj natančno naznani, kdaj in koliko je plačal naročnine zadnjikrat. Ob enem že takoj zdaj opozorimo, da so mnogi naročniki sicer še le pred kratkim plačali naročnino, ki pa se je porabila še za leto 1915; ti bodo morali torej v kratkem poslati naročnino tudi za naprej, da se jim list ne bo ustavil. Prosimo pa, da nam cenjeni naročniki nikakor ne zamerijo tega koraka, ki so nam ga usilile vojne razmere.

Razne novice.

* **Duhovniške vesti.** V sredo, 1. marca, je bil inštaliran novi ljutomerski župnik, č. g. deželni poslanec Josip Ozmeč. Inštaliral ga je preč. g. stolni župnik in kanonik Franc Moravec. — Za provizorja pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju je imenovan tamonjši kaplan, č. g. Alojzij Sagaj.

* **Odlikovan učitelj.** Nadučitelj pri Sv. Trojici v Slov. gor. Jožef Maurič je bil odlikovan s častno kolajno za 40letno zvesto službovanje.

* **Nabožne pridige za vojake in zaledje.** V posnem času bo prinašal naš list v podlistku vsake številke sveti evangelij sledenče postne nedelje in v zvezi z njim nabožen nagovor iz peresa dobroznanih slovenskih cerkvenih govornikov. Prepričani smo, da bo naše krščansko vojaštvo, kakor tudi vrlo, pošteno prebivalstvo doma ta načrt z veseljem pozdravilo. — Kdor še nima našega lista, naj si ga brž naroči!

* **Na delo za družbo sv. Mohorja!** Ljubezen do čitanja se je v vojnem času silno okrepila. Ze skoro vsaka slovenska hiša na Slovenskem Štajerju ima „Slovenskega Gospodarja“ in „Stražo.“ „Slov. Gospodar“ se tiska sedaj v več kot 27.000 izvodih; a tudi „Stražini“ naročniki so se pomnožili na skoraj 7000. Skrbimo pa tudi, da število udov družbe sv. Mohorja v naši lavantinski in v sekovski škofiji ne bo padlo. Prihodnje leto bodo družbine knjige krasile lepi spisi in slike o sedanjih krvavi vojski. Vsi, ki ste ostali doma, posebno ve zavedne slovenske žene in mladenke, agitirajte, da se vsaka hiša še te dni vpiše v družbo sv. Mohorja. Na delo!

Našim društvom. Ko ni bilo vojske, je bil čas od Božiča do aprila doba občnih zborov in raznih drugih prireditev naših društev. V vojskem času se le malokatero društvo toliko ojunalo, da napove občni zbor. To ni prav! Ravno sedaj je treba na vso moč delati na to, da naša društva ne zaspijo, ali da društvo popolnoma razpade. Slovensko ljudstvo in naša gospodarska in politična organizacija se je zadnja leta ravno radi tega tako ojačila, ker je imela za seboj dobrodelujočo izobraževalno organizacijo. Zbirajmo sile, ki so ostale doma in prirejajmo občne zборе, da se delovanje naših tolipotrebnih društev oživi. Politična oblast nima ničesar proti društvenim občnim zborom.

* **Slovenci, straža ob Adriji.** Priobčujemo naslednji odlomek pisma, ki nam ga je poslal z italijanskega bojišča četovodja Megla, doma iz ptujske okolice: „Ali veste, zakaj se tukaj ob soški fronti tako krepko borimo? Zato, da branimo našo ljubljeno slovensko domovino pred hinavskim in poželjivim Lahom, ki bi rad požgal naše vasi, trge in mesta po Kranjskem, Slovenskem Štajerskem in Koroškem. A mi pa smo tudi za to tukaj, da rešimo naše brate — beneške Slovence — izpod laškega jarma. Mi smo za to tukaj, da celemu svetu, pred vsem pa našim narodnim nasprotnikom, bodisi z leve ali desne, pokažemo, da smo Slovenci naraj, na katerega se sme cesar, država in domovina vsak čas brezpogojno zanešati, da smo mi ljudstvo, ki je z dušo in telesom udano svojemu vladarju in prenese vse še tako krvave in velike žrtve. Mi smo pa tudi ljudje, ki upamo, da se nam nikdar od nobene strani ne bo več kratilo naših narodnih pravic in da bomo povsod, glede šole, uradov in postavodaje enakopravni z drugimi narodi. Naj merodajnik krogi upoštevajmo, da smo Slovenci nepremagljiva straža habsburškega cesarstva ob Adriji.“ — Tako pišejo naši hrabri vojak!

* **Poziv na bolgarske kmete!** V čem moč Bolgarije obstoja, povedo bolgarski listi, ki zdaj prinašajo debelo tiskan oklic, glaseč se: „Kmetove, orete i sejte! V zemljedeletu je silata i bogatstvo na Bolgariji. Maže in ženi imate dlj, da zasejate rabotnata zemlja.“ (Kmetje, orjite in sejte! V poljedelstvu je moč in bogatstvo Bolgarije. Može in žene imajo dolžnost, da zasejejo obdelano zemljo.) — Bolgari tedaj znajo ceniti kmečki stan. Tudi na Slovenskem se že dviga poljedelca veljava in sicer ne le na deželi, a celo po mestih.

* **Mrtvi se oglašajo.** O Henriku Repina iz Krčevine pri Mariboru se dolgi 16 mesecev ni vedelo, ali je padel v bitki pri Lvovu mesca avgusta leta 1914, ali je ujet. Njegov oče, na stara leta prepuščen lastni usodi — umrli ste mu žena in hči — je popraševal na vse strani za svojim Hinkotom, a od nikoder ni dobil povoljnega odgovora. Dne 15. febr. pa je dobila nekdanja Repinetova gospodarica z Ruskega dopisnico, da še Henrik Repina živi. Ujetnik jej piše, da je zdrav v ruskem ujetništvu. Oče se je pri poročilu od veselja razjokal. — Po preteku šestih mesecev se je zopet oglašil iz ruskega ujetništva učitelj Ivan Jančič od Sv. Marka niže Ptuja. Piše, da je poročal na vse strani, velikokrat, pa odgovora ni dobil nobenega; njegovi znanci, najbrž se je go-dilo tako tudi njegovim starišem na Sladki gori, pa so zastoj pričakovali od njega poročila. — Še dalje je potrebovala iz Rusije naslednja vest: Družina Ivanuš iz Borovca je žalovala za „mrtvim“ očetom. Bil je nastanjen v Przemyslu, ko je padla trdnjava; pretekle dni pa je pisal, da živi. Kakor da bi vstal od mrtvih, ko je vendar preteklo skoraj eno leto, odkar ni bilo o njem ne duha in ne sluha.

* **Kdo kaj ve?** Simon Čelan od 87. pešpolka, 3. stotnija, je bil baje dne 22. oktobra 1915 na italijanskem bojišču ranjen, a se dosedaj ni dobilo nobenega natančnega poročila. Prosi se njegove tovariše, da naj sporočijo očetu Andreju Čelan, posestniku v Cirkovcah. — Pogreša se Franc Stojnšek, vojak gorskega trdnjavske-topničarskega polka, vojna pošta št. 350. Pogreša se že od 4. junija 1915. Kdor kaj ve o njem, naj blagovoli to sporočiti Tereziji Stojnšek, Donačka gora, pošta Rogatec. — Anton Frančič, od 87. pešpolka, 7. stotnija, vojna pošta št. 73, se pogreša od začetka decembra 1914. Nahajal se je na ruskem bojišču. Tomaž Petek od 26. domobranskega pešpolka, 3. stotnija, vojna pošta št. 48, se pogreša od konca decembra 1914. Naha-

jal se je na ruskem bojišču. Če kdo kaj ve o obeh pogrešancih, se uljudno prosi za pojasnilo. Naslov: Ivan Petek, Bresnica, Sv. Lenart, pošta Velika Nedelja. — Ivan Prodnik, ki je služil pri 17. pešpolku, 12. stotnija, že ni pisal od mesca junija 1915; njegov brat Ferdinand, ki je bil pri 26. domobranskem pešpolku, in prideljen k pionirskemu oddelku, že ni več nobenega glasu dal od sebe od avgusta 1. 1914. Pojasnil lepro prosí mati Neža Prodnik, Solčava, št. 17, Štajersko.

* **Kaj bo z ujetniki-delavci?** V ponedeljek, dne 28. febr., se je v porotni dvorani mariborske okrožne sodnije vršilo zborovanje županov mariborskega okraja radi ujetnikov-delavcev. Zborovanje je vodil g. namestniški tajnik Sima-Gall, ki je tudi pojasnil vse točke novih pogojev glede ujetnikov. Razprave so se med drugimi udeležili tudi poslanec Pišek, Lasbaher, Skof, Girstmayr, Repnik, Galunder in drugi. Izvolila se je deputacija, ki bo cesarskemu namestniku osebno predložila želje kmečkega ljudstva glede sprememb novih za kmeta nesprejemljivih določb glede ujetnikov. Posebno se je naglašalo, da so trde sledeče določbe novih določil: 1. Odškodnina za hrano ujetnikom se od 1. marca naprej ne bo več izplačevala. 2. Ujetnike mora dati delodajalec sam na svoje stroške vsakih 14 dni zdravniško preiskati in jim v slučaju bolezni dati zdravniško pomoč. 3. Za vsakega ujetnika se mora vložiti kavejca 30 K. 4. Ujetnikom se mora dajati dnina 15 do 50 vin. na dan. — G. komisar Sima-Gall je dal še sledeča pojasnila: 1. Kdor hoče imeti ujetnike pod novimi pogoji, mora do 15. marca vplačati kavejco pri okr. glavarstvu. 2. Delovna doba ni od 6. do 6. ure, ampak oel dan, kakor pri domačih delavcih. 3. Prevažanje ujetnikov ni treba plačati, ker stroške prevažanja iz taborišča in nazaj nosi vojaška uprava. 4. Pri okrajnem glavarstvu se lahko dobi dovoljenje, da sme manjše število ujetnikov posebej spati v hiši posestnika, kjer delajo, in 5. da jih smejo stražiti domače nevojaške osebe, če se za to dobi uradno dovoljenje.

Skrb za spomladansko setev. Okrajna glavarstva so po naročilu cesarske namestnije izdala na občine, šolska vodstva in orožnike obširna navodila za spomladno setev. — Kakor izvemo, bo ministrstvo za deželno brambo izdalo prihodnje dni obširna določila glede vojaških dopustov za spomladanska dela na polju.

Prodaja plemenskih volov omejena. Mariborsko okrajno glavarstvo je odredilo, da se plemenski voli in voli za vožnjo brez dovoljenja okrajnega glavarstva ne smejo prodajati. Ta odlok ima namen, da se voli ne prodajajo iz okraja.

* **Nova določila pri zmlatvi kuruze.** Vlada je izdala letos posebna določila pri zmlatvi kuruze za severne dežele in posebna določila za južne dežele v naši državi in sicer iz vzroka, ker je bila do sedaj kurozna moka v severnih deželah naše države več ali manj neznana in ljudje niso bili na njo navajeni, dočim je pa v alpskih in sploh v južnih deželah naše države poglavitna hrana prebivalstva. Za severne dežele je določeno, da se bo moralo izmleti iz kuruze samo 60 odst. za zdrob in moko, v južnih deželah, torej tudi pri nas, pa 70 odstotkov. Pri nas se bo zmlelo iz 1 kg kuruze 40 dkg zdroba, 30 dkg moke in 27 dkg moke za živinsko klajo, 3 dkg se pa računajo za razpršenje. Cene bodo od mlina sledeče: 1 kg kuroznega zdroba bo stal 68 vinarjev, moke 42 vin. in moke za klajo tudi 42 vin. Iz kuruze se torej ne bo posebej izmlelo nobenih otrobov.

Odprava lesa za puškina kopita. Les za puškina kopita (oreh, česnja in pravi kostanj) se zopet pošilja A. Z. D. na Dunaj. Glede drugega lesa, ki se rabi v raznih artilerijskih delavnicah in zavodih, n. pr. jesen, mecesen, smreka, hrast in bukev, se pa pripominja: Jesenov in mecesen les mora biti na tanjšem koncu najmanj 25 cm debel in 2 m dolg. Za izdelovanje ojes se potrebuje kar največ mogoče 4% m dolgega lesa. Ostale vrste lesa naj se v celih kosih (hlodih) puste. Vsaka pošiljatev se mora s potrebnimi podatki naznaničiti poveljstvu V. armade, oddelek Q.

* **Grozdje za cesarja.** Ravnateljstvo državnih trtnic v Časli pošlje vsak dan sveže grozdje v Senbrun za cesarjevo kosilo. Za cesarja določeno grozdje rase na nalašč za to določenih trtah, katere goje s posebno skrbjo. Dokler ostanejo grozdi na trti ko dozorevajo, se vsak dan sproti nareže potrebna množina. Pozneje se hranijo v nalašč za to prirejenih skladiščih in sicer na neki poseben način. Vsak grozd se odreže s kolikor mogoče dolgim stebлом, ki se vtakne v steklenico, da grozd prosto visi navzdol. Tako grozdje ostane celo do marca popolnoma sveže.

Jajca z več rumenjaki. V ameriški poljedelski postaji v Maine so se skozi celo vrsto leti že preiskušala jajca od kakih 3000 kokoši, da se dožene, koliko rumenjakov vsebujejo. Tekom šestih let se je našlo samo tri slučaje, ko so imela jajca po tri rumenjake. Vsako jajce je bilo, kakor pravi poročilo, od druge mlade kokoši in je bilo vedno prvo jajce do-tične kokoši. Vsak rumenjak je bil prevlečen s posebno kožico, edino beljak in lupina sta bili skupni. A med tem pa, ko rumenjak navažnega jajca tiste kokoši ne tehta mnogo več kot vsak posamezen rumenjak od onih treh rumenjakov, sta beljak in lupina razme-roma mnogo težja, tako da tako nenavadno jajce tehta namesto 50 samo 80 gramov. Jajca z dvema rume-njakoma so ravnotaka. Seveda so taka jajca bolj po-

gosta, kot ona s tremi rumenjaki. Izmed 3000 kokoši jih 80% ne znese nobenih takih jajc in drugih 20% jih znese edino samo v prvi dobi rodovitnosti. Med prvimi jajci jih je bilo potem navadno samo ena ali dve z dvema rumenjakoma. Kot vzrok, da nesejo kokoši taka jajca, se navaja prevelika rodovitnost kokoši. Ako se jajce natančno preišče, se opazijo tudi razpredelki, kako jajce tekom 24 ur rase in zori.

Usnje ne poka. Namaži obutev vsakih 14 dni z ricinovim oljem; preden namažeš, izperi raz usnje mažo, ker se sicer ne more napiti olja. Podplati postanejo trpežni in ne pijejo vode, ako namažeš nove z lanenim oljem. Po maži poka usnje rado, treba je štediti ž njo in ne nanašati je kar na debelo na usnje. Za mazanje s pasto ne jemlji nikdar krtačice, ampak platneno krpo. Zdrgni s svileni ali pavlino krpo. Kadar prideš domov, se sezuji hitro in skrbi, da se prezrači obutev. Toplota noge in pot razkrajajo usnje. Kdor šepa, naj nabaše pri peti papirja, položi čevlji in obteži pošepano mesto, da se zopet izravna. Prah, blato, posebno ilovica, mokrota, škodujejo usnju, treba je torej očistiti in posušiti obutev takoj, ko se sezuješ.

Umiranje na morju. Splošno je razširjeno mnenje, da je smrt potapljalčevega se mučna in težavna. Castnik, ki je bil rešen, ko se je že potapljaj, je popisal svoja čustva tako: Torpedo je bil zadela ladjo, znašel sem se kmalu zatem v vodi, poleg trupel, katera je premetavala voda. Niso bila še docela mrtva, ali zaprte oči in negibni udje so kazali, da jih je že minila volja življenja. Brez glasu, brez odpora so izginjali drug za drugim v globočini. Do tedaj sem pa mislil tudi jaz, da je umiranje na morju strašno, da se bojuje človek do zadnjega vzdihaja z valovi, ki vlečejo človeka v se. Zdaj vem, da ni lepše in lažje s mrti. Dolge ure so me premetavali valovi, postal sem brezdušen, želel sem si samo počitka, spanja. Ko je prišla rešitev, mi ni bilo prvi hip niti prav, da so me prebudili iz sna, ki me je ravno zazibaval. Morda je uplivalo pri nas tudi to, da smo čuli že več noči in bili v vednem pričakovanju smrti, ker smo vedeli, da nas zasleduje podvodni čoln, in ni je stvari, ki dene mornarju bolj slabo, kakor to zavrtno zalezovanje. Vihre, bifk in morja se ne boji mornar. Skriti sovranik-torpedo, ki ga zalezuje in uniči mahoma ladjo, to razbesni mornarja naravnost in mu vzame pogum. — Tako rešeni častnik iz francoske ladje „Leon Gambetta“.

Velik gozdni požar v Italiji. Milanski listi poročajo iz Brescije, da je v dolini reke Bestino v Gornji Italiji pred nekaterimi dnevi divjal grozen gozdni požar, kateri se je razširil na 12 km. Z velikimi napori se je posrečilo kraj Turano obvarovati pred pogubo. Škoda znaša pol milijona lir.

Praške klobasice „kotouč.“ Praške klobasice „kotouč“ (hrustavke) so vsakemu obiskovalcu tega območja vsakega mesta predobro znane. Te klobasice so sedaj zopet močno obrekovane. Trdi se, da so postale izopet čisto sključene in da so vedno manjše. Nedavno je prišla neka gospa v trgovino, kjer se prodaja ta praška specialiteta. „Kaj stane ta klobasica?“, vpraša gospa. — „24 vinarjev“, odgovori trgovec. — „Dobro, zavijte mi jo v papir.“ — „Ali nimate nič papirja seboj, da bi jo zavili. Zavojni papir je zdaj tako silno drag.“ — „Papir? O da, vzamite to tramvajsko vozno karto, ki jo še imam od poprejšnje vožnje. A ravnanje previdno, da klobasica ne smukne pri luknji, ki jo je napravil sprevodnik na karti, ven!“

Novo prerokovanje znane pariške vedeževalke madame Thebes objavlja list „Petit Journal.“ Mme. Thebes pravi: Konec vojne bo koncem mesca avgusta. V marcu pretresejo Evropo novi dogodki, ki bodo morda povzročili, da prenehajo boji.

Legitimacije za prodajo vojnookrbnih reči. — Vojnopomožna pisarna, prizadevač si na podlagi ukaza ministrstva z dne 20. jan. 1916, zapriče, da bo nabiranje reči za vojnookrbe namene izpopolniti in občinstvo primerno ščititi, je sporazumno z vojnookrbnim uradom odredila, da morajo vsi, ki prodajajo (razpečavajo) od obeh teh vojnookrbnih uradov izdane prodajne reči, ali tudi od posameznih tvrdk v korist oficijelne oskrbe v tržvo oddane knjige in podobe (slike), imeti legitimacije, obstoječe iz črtnih, na zunanji strani vojnookrbi monogram in zlatega cesarskega orla z rdečim križem na prsih imajoče knjižice, katere izdaja samo vojnopomožni urad. Te knjižice obsegajo ime, naslov in svetlopis (fotografijo) imetelja in označujejo reči, katere prodajati je upravičen, ter napoved cene, odtosno kazno na oficijelne cenovnike, ki jih mora tudi imeti. Samoumevno ne oproščajo te legitimacije od poprejšnje pridobitve v smislu obrtnega reda, oziroma tiskovnega zakona, potrebnega dovolila in natančnega izpolnjevanja za nabiranje naročil ali naročnikov veljavnih zakonitih določil. Na to se opozarja občinstvo in vabi, da si naroča vojnookrbe reči le po osebah imajočih predpisane legitimacije, ter da zavrača ali pa ovadi takšne osebe, ki nimajo teh legitimacij. Ker je po novem ukazu nadaljnja prodaja vseh reči v korist posameznih društev ali vojnookrbnih uradov navedena na dovolilo, koje je dobiti od oblasti in ker se v slučaju dovoljenja prodajalcem izdajajo primerne legitimacije, je občinstvu mogoče, podpirati oblastva pri povsem potrebnih uredbi tega novega nabiralnega načina.

Dopisi.

*** Maribor.** Od dne 28. februarja nadalje prodaja mariborski mestni magistrat na Rotovškem trgu sveža jajca, in sicer jajca najboljše kakovosti komad po 12 v, manjša jajca po 10 v.

Maribor. Za mariborsko okrajno glavarstvo se je proglasil poostreni pasji zapor.

St. Ilj v Slov. gor. Bralno društvo priredi prihodnjo nedeljo, dne 5. marca, v Slov. domu dve igri: „Oh, ta Polona!“ in „Prisiljen stan je zaničevan.“ Polovica čistega dobička se podari dobrodelnim vojnim namenom. Začetek po večernicah. Domačini in sosedje, pridite!

*** St. Ilj v Slov. gor.** Velik in najlepši gozd cele župnije, ki se nahaja na Scholovem posestvu v Zmrzleku, so začeli sekati. Padajo orjaške bukke in hrasti in smreke. Les se odvažna na železnico. Čudimo se, da gozdarska in politična oblast dovoli, da se tako obširni gozd uniči, ko je v tukajšnji okolici pomankanje lesa zelo občutno.

Hoče. Pri g. Rečniku v Spodnji Hoči štev. 72 se bodo cesarski žrebci pripuščali in sicer od dne 1. marca naprej. Žrebci so lepi in težki. Pripuščalo se bo zjutraj ob 7. uri in popoldne od 5. uri.

Sv. Barbara v Halozah. V gospodarskem posloju tukajšnje posestnice Antonije Obrar je izbruhnil požar, ki je uničil omenjeni posestnici gospodarsko poslopje in svinjski hlev. Bližnja poslopja so ostala nepoškodovana.

*** Kapela pri Radencih.** Za hrabro obnašanje pred sovražnikom je bil dillikovani dober prijatelj našega „Slovenskega Gospodarja“ Ciril Lappi, četovođa domačega pešpolka, prideljen k sosednjemu črnovojniškemu pešpolku, in sicer s srebrno kolajno 2. razreda.

*** Sv. Miklavž pri Ormožu.** Umrli je po kratki in mučni bolezni v najlepši moški dobi, star komaj 47 let, ugleden posestnik Jurij Rižmah. Rajni je bil skrben gospodar in dolga leta naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ Zapušča vdovo s štirimi otroci. Naj v miru počiva!

*** Sv. Lovrenc v Slov. gor.** Neusmiljena smrt je pokončala mlado življenje. Nenasitljiva koščenska je zadela s svojim morilnim orožjem dobrega, pridnega, mladega Janeza Puh iz svetovnoznane obitelji Puhove. Bil je čvrst, močan in zdrav ter rastele kakor roža. Njegov duh je razodeval nenehno naplajenost Puhovega rodu. Bil je veselo upanje vdove in materi in sestram. Lep vzgled je dajal vsem družbenikom Marijine družbe, ker je svojo nebeško mater goreče častil s pogostim prejetjem sv. zakramentov. Ni še dopolnil 16. leta, a že ga je uničila stara nevoščljivka in sovražnica življenja. Dragi Janez! Ko smo dne 11. febr. stali ob ranem tvojem grobu z žalostjo v srcu in s solzami v očeh, so nas tolažile svete besede, ki so se uresničile nad teboj: Ker je bil Bogu všeč ga je ljubil, ker je med grešniki čednostno živel, ga je vzel k sebi. Počivaj v miru in za nas pri Bogu pros, da se vidimo v nebesih!

*** Makole.** Naša župnija šteje šest občin: Jelovec, Makole, Sv. Ana, Dešno, Pečke, Stopno in Štatenberg. V teh občinah živi okoli 3000 duš. Izmed njih je bilo doslej na vojsko poklicanih nekaj malo manj kot 400 mladeničev in mož. Kolikor se je dalo dognati, jih je doslej od teh 400 blizu do 30 smrt storilo za vero, dom in cesarja. Za naše padle junake smo imeli dne 16. febr. slovesne zadušnice s črno odpevano sv. mašo in nazadnje turobni mrtvaški odpev „libera.“ Ganljivo je bilo gledati cerkev blizu da polno pobožnega ljudstva in mnogo sv. obhajil, katera so se darovala za blage pokojne naše vojake-junake.

*** Celje.** Dne 28. febr. je umrl v Gradeu tukajšnji čevljarski mojster in hišni posestnik Jožef Prelog, doma iz Ljutomer, v starosti 48 let. Rajni je bil blagega in mirnega značaja. N. v m. p.!

*** St. Ilj pri Velenju.** V nedeljo, dne 5. sušca, ob 3. uri popoldne, se vrši pri g. Ivanu Tanjšek, v gostilniških prostorih, gledališka predstava „Tri sestre“ v prid ranjenim in bolnim vojakom. Pričakuje se obilne udeležbe.

*** Trbovlje.** Dramatični odsek „Orla“ v Trbovljah priredi v nedeljo, dne 5. marca, v prostorih Trbovelskega Društvenega doma čarobno burko „Repositev.“ Začetek točno ob 4. uri popoldne. Čisti dobiček je namenjen Rudečemu križu. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

*** Rajhenburg.** Dne 5. marca, na pustno nedeljo, priredi naše izobraževalno društvo zanimivo in poučljivo gledališko igro „Svojeglavna Minka.“ Ker je čisti dobiček namenjen v podporo nesrečnih vojakov, ki so v vojski oslepel, vabimo k prav obilni udeležbi.

*** Sv. Peter v Medvedovem selu.** V nedeljo, 5. marca, popoldne po večernicah, priredi naše izobraževalno društvo zelo zanimivo poučno-zabavno zborovanje s prizori, deklamacijami in petjem v proslavo naših junakov na bojnem polju. Udje in prijatelji društva, vsi na zborovanje!

Zadnja poročila došla v četrtek, 2. marca.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo

Dunaj, 1. marca.

Uradno se razglašja:

Položaj je povsod nespremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba: A. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 1. marca.

Francosko bojišče.

Delovanje artilerije je bilo tudi včeraj na mnogih delih bojne črte zelo živahno, posebno na sovražni strani. Na mnogih mestih je zasledoval sovražnik seveda samo namene, da bi varal; nasprotno si je pa dozdevno prizadeval v ozemlju reke Yser, v Sampanji, kakor tudi meji Mozo in Mozelo, da bi nam resno škodoval. A svojega namena ni dosegel. V zračnem boju je bil premagan angleški dvokrovnik; zrakoplovi so ujeti. Dva francoska dvokrovnika so naši obrambni topovi sestrelili in sicer enega pri Vazeponinu, severozahodno od Soissons, zrakoplovi so ujeti; drugega pa tik južnozahodno od Soissons, zrakoplovi so najbrž mrtvi.

Zrakoplov, ki ga sta vodila rezervni poročnik Kühl in opazovalec rezervni poročnik Haber, je ustavil z metanjem bomb vojaški vlak na progi Besancon—Jussely in je na izstopišču moštvo iz strojne puške uspešno streljal.

Rusko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Balkansko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Podmorski boj se je začel.

Avstrija in Nemčija sta naznanili že sredi meseca februarja vsem nepristranskim državam, da se bo s 1. marcem začel zopet boj podmorskih čolnov v polnem obsegu in da se bodo napadale tudi vse oborožene trgovske ladje. In res! Pri Havru (ob francoski obali) so podmorski čolni potopili dve francoski pomožni križarki in pri izlivu Temze (ob angleški obali) oboroženo angleško križarko. V Sredozemskem morju so podmorski čolni potopili francosko pomožno križarko „La Provence“, ki je vozila 1800 mož za Solun; rešilo se je le 696 mož.

Severnoameriške države nameravajo zastopati stališče, da podmorski čolni ne morejo napadati trgovskih ladij, ki so oborožene samo za obrambo. A vlada se še posvetuje, ker pričakuje od Nemčije še nekih pojasnil.

Bolgarski car obolet.

Bolgarski car Ferdinand je na Dunaju obolet na prehlajenju sopil. Moral je v posteljo.

Proti ministru „neodrešencev“

Na zborovanju italijanske republikanske stranke so hudo napadali ministra „neodrešencev“ Barzilaja, ki je, čeprav sam republikanec, postal kraljev minister ter osmešil celo stranko. Odkrili so mu pravico, da bi smel nastopati kot strankin zastopnik. Stranka je sklenila, začeti v Južni Italiji, kjer so tla sedaj najbolj pripravna, z agitacijo za ljudovlado.

Nemčija prepove žganje.

Ker potrebuje Nemčija veliko špirta v različnih podjetjih, je prepovedala izdelovanje pitnega žganja.

* Prihodnja petkova „Straža“ prinese obširni seznam padlih, ranjenih in ujetih naših domačih polkov.

Listnica uredništva.

Viničarka iz Slov. goric: Pojdite še enkrat k obči uradu in zahtevajte, da se vam napravi prošnja za vzdrževalno podporo, saj je izšla pred kratkim naredba, da imajo tudi nezakonite matere in očimi pravico do podpore. Za sina, ki je padel, pa zahtevajte pokojninsko podporo in se sklicujte pri tem na cesarsko naredbo z dne 12. junija 1915. Občina vam naj napravi prošnjo na okrajno glavarstvo.